

SECCIÓ SINDICAL d'ENSENYAMENT CGT LLEIDA

@CGTLleida

cgtenseponent@gmail.com

<https://www.facebook.com/cgtensenyamentlleida>

LA VAGA EDUCATIVA. UN CAMÍ INEVITABLE DAVANT EL DESPROPÒSIT D'AQUEST INICI DE CURS

De l'anàlisi de les polítiques educatives que ha aplicat el Departament d'Educació govern rere govern, se n'extreu una dada objectiva: les decisions que s'han pres han estat sistemàticament destinades a fer agonitzar el sistema educatiu públic en benefici dels interessos econòmics privats, fent-los prevaldre davant dels drets bàsics de la vida i de les persones.

Aquesta tendència no ha canviat en el context actual, el mantra de la COVID com a oportunitat de canvis en benefici de totes s'ha anat esfumant a cada roda de premsa fins a fer-lo desaparèixer. A 8 de setembre ja podem constatar la intenció del govern de materialitzar l'obertura de centres sense abocar-hi recursos. Cal tenir molt present però, que aquesta és una decisió política, i que el Departament d'Educació tenia a les seves mans l'oportunitat de garantir el dret a l'educació de l'alumnat i de protegir la salut de la comunitat educativa prenent decisions acompanyades de recursos per minimitzar els riscos.

Fa molts anys que estem a peu de centre i a peu de carrer per denunciar una realitat que cada vegada empitjora més la situació de l'educació pública i de les seves treballadores. L'augment de l'horari lectiu del professorat, la manca de plantilles, el tancament de grups, el deteriorament dels edificis, la falta de recursos per a fer efectiva l'escola inclusiva, la pèrdua de condicions laborals i de democràcia als centres i la introducció d'un funcionament en clau competitiva que només fa que augmentar les desigualtats entre centres i alumnat i fer empitjorar un dels altres problemes endèmics de l'educació a Catalunya, la segregació escolar.

El confinament que es va iniciar el març passat va tenir un impacte molt greu en una educació pública ja malmesa i va agreujar aquesta crisi educativa. L'ensenyament telemàtic condicionat per la manca de recursos de personal i materials i per una manca d'instruccions clares, va provocar que la bretxa digital i de condicions sociofamiliars augmentessin encara més aquestes desigualtats.

Al Departament no li han servit de res els errors comesos entre el març i el juny. Tants esforços en rodes de premsa per dir que es treballaria per baixar ràtios i trobar espais per poder fer classes reduïdes han quedat en paraules buides perquè de totes aquestes propostes, no n'ha volgut assumir el cost. I només un govern que aposta per una educació pública de ple dret, no hi escatimaria ni un recurs.

S'hagués pogut fer diferent, s'hagués pogut tenir en compte la veu del professorat i dels sindicats, s'hagués pogut contractar el personal necessari, s'haguessin pogut buscar espais, s'hagués pogut assegurar la connectivitat de docents i d'alumnat, s'hagués pogut evitar que els centres hagin hagut de prendre la decisió d'eliminar l'educació especial i d'altres especialitats per poder fer un pla que ens permeti sobreviure aquest curs, s'haguessin pogut fer testos a mestres i professorat, especialment quan a hores d'ara ja coneixem els resultats en altres comunitats. En definitiva, des de la irrupció de la COVID el mes de març, hi ha hagut prou temps per assegurar la tan necessària educació presencial en condicions, no òptimes (això és impossible en un context de pandèmia mundial) però maximitzant la seguretat. Una vegada

més, poder no sempre va associat a voler. I el Departament, no ha volgut, i ha fet el que fa sempre, deixar-ho tot en mans de direccions, mestres, professorat i les AMPA i AFA.

Des de CGT Ensenyament a l'abril ja vam exigir una reducció de les ràtios per permetre grups de 10-15 a infantil i primària i 20 a secundària amb el necessari increment proporcional de les plantilles, assegurant contractacions estables i l'adaptació d'espais suficients com a mesures imprescindibles per encarar aquest curs. Així veiem com, lluny d'escoltar-nos, el nostre govern prohibeix les reunions de més de 10 persones i, en canvi, permet aules que superen els 25 i 30 alumnes, veiem com que no es posa d'acord en quina és la temperatura que determina marca un possible contagi, però en tot cas, deriva la decisió ho deriva a una atenció primària que també ho haurà d'afrontar sense recursos addicionals.

D'un fet tan transcendent com l'obertura de centres educatius n'han fet un joc, i han obviat la prioritització dels paràmetres més importants, reduir les quarentenes perquè tothom pugui treballar presencialment i d'altra banda, assumir el cost quan aquestes s'hagin de materialitzar, que serà ben aviat. Però no, en aquest cas també han decidit que el cost l'assumim les famílies.

Davant les conseqüències ja irreparables que es derivaran de les polítiques (no actuar també és política) del Departament d'Educació, des de CGT Ensenyament obrim el debat per prendre una decisió col·lectiva, que cada cop s'apropa més a la necessitat de convocar una vaga educativa (i potser indefinida?). Estem convençudes però, que la pròpia inèrcia d'indignació que portarà aquesta incompetència del Departament i els seus gestors farà que el col·lectiu docent vegi en la vaga i les mobilitzacions l'eina per reclamar, un cop més, la inversió adequada per garantir una educació pública de qualitat. És per tot això que també demanarem la immediata dimissió del conseller Bargalló i la resta del Govern de la Generalitat, per la seva mala praxis en la gestió del sistema educatiu i la seva incompetència en la gestió de la pandèmia.

Lleida, setembre 2020

CGT ENSENYAMENT